

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев2 366/2015
28.05.2015. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија Снежане Андрејевић, председника већа, Бисерке Живановић и Споменке Зарић, чланова већа, у парници тужиоца Љ.М. из Р.Д., чији је пуномоћник З.М., адвокат из Н., против туженог О.т.т. ДОО Б., чији је пуномоћник Н.С., адвокат из Н., ради поништаја решења и враћања на рад, одлучујући о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж1 бр. 1224/14 од 21.05.2014. године, исправљеној решењем тог суда под истим бројем од 29.01.2015. године, у седници већа од 28.05.2015. године, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ као неоснована ревизија тужиоца изјављена против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж1 бр. 1224/14 од 21.05.2014. године, исправљене решењем тог суда под истим бројем од 29.01.2015. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Нишу П1 2094/12 од 30.01.2014. године, ставом првим изреке одбијен је као неоснован тужбени захтев тужиоца да се поништи као незаконито решење туженог број 1837/12 од 31.08.2012. године. Ставом другим изреке одбијен је као неоснован тужбени захтев тужиоца да се обавезе тужени да га врати на рад и призна му сва права по основу рада почев од 31.08.2012. године до дана враћања на рад. Ставом трећим изреке тужилац је обавезан да туженом накнади парничне трошкове у износу од 108.000,00 динара.

Пресудом Апелационог суда у Нишу Гж1 бр. 1224/14 од 21.05.2014. године, која је исправљена решењем тог суда под истим бројем од 29.01.2015. године, одбијена је као неоснована жалба тужиоца и потврђена првостепена пресуда.

Против другостепене пресуде, тужилац је благовремено преко пуномоћника изјавио ревизију због битне повреде одредаба парничног поступка и погрешне примене материјалног права.

Тужени је преко пуномоћника поднео одговор на ревизију.

Врховни касациони суд је испитао побијану пресуду на основу члана 408. Закона о парничном поступку – ЗПП („Службени гласник РС“ број 72/11) и утврдио да ревизија тужиоца није основана.

У поступку није учињена битна повреда одредаба парничног поступка из члана 374. став 2. тачка 2. ЗПП на коју ревизијски суд пази по службеној дужности. Ревизијом се неосновано указује да је изрека побијане другостепене пресуде нејасна, будући да је решењем Апелационог суда у Нишу од 29.01.2015. године исправљена очигледна грешка у уводу и изреци другостепене пресуде.

Према утврђеном чињеничном стању, тужилац и тужени су закључили уговор о раду од 01.03.2012. године за обављање послова монтер телекомуникационе опреме, а чланом 4. је уговорен пробни рад у трајању од шест месеци. Побижаним решењем туженог од 31.08.2012. године тужиоцу је престао радни однос из разлога што није показао одговарајуће радне и стручне способности на пробном раду. У писменом мишљењу директора Сектора изградње и одржавања на терену, сачињеном на основу извештаја непосредног руководиоца тужиоца, наведено је да током пробног рада тужилац није задовољио критеријуме и стандарде туженог и предложено је да му по истеку пробног рада уговор о раду не буде продужен.

Код овако утврђеног чињеничног стања, правилно је у нижестепеним пресудама примењено материјално право, када је одбијен као неоснован тужбени захтев тужиоца за поништај решења туженог којим му је престао радни однос, и за враћање на рад код туженог.

Чланом 36. Закона о раду („Службени гласник РС“ бр. 24/05, 61/05, 54/09), ставом 4. је прописано да запосленом који за време пробног рада није показао одговарајуће радне и стручне способности престаје радни однос даном истека рока одређеног уговором о раду. Чланом 20. Правилника о раду туженог прописано је да обављање послова за време пробног рада прати непосредни руководиоца, на основу чијег мишљења директор утврђује да запослени наставља да ради код послодавца, или да му престаје радни однос даном истека пробног периода утврђеног уговором о раду.

У поступку је утврђено да је тужиоцу побијаним решењем престао радни однос по истеку шест месеци, за који период је уговорен пробни рад закљученим уговором о раду, на основу мишљења непосредног руководиоца који је оценио да тужилац није показао одговарајуће радне и стручне способности. Стога је побијано решење о престанку радног односа законито, у смислу члана 34. став 4. Закона о раду, а ревизијом се неосновано истиче погрешна примена материјалног права.

Из наведених разлога, Врховни касациони суд је одлучио као у изреци на основу члана 414. став 1. ЗПП.

**Председник већа – судија
Снежана Андрејевић, с.р.**

